

**МИНИСТЕРСТВО НА ИКОНОМИКАТА
ДОГОВОР**

**между правителството на Република България и правителството на Хашемитско кралство
Йордания за взаимно насърчаване и защита на инвестициите**

(Ратифициран със закон, приет от XXXIX Народно събрание на 26 февруари 2003 г. — Д В , б р . 2 1
от 2003 г. В сила от 19 април 2003 г.)

Правителството на Република България и правителството на Хашемитското кралство Йордания, наричани по-нататък „договарящи страни“,
желаейки да ускорят икономическото сътрудничество между тях по отношение на инвестициите на инвеститори на едната договаряща страна на територията на другата договаряща страна;
признавайки, че споразумението относно третирането на такива инвестиции ще стимулира растежа на частния капитал и икономическото развитие на договарящите страни;
съгласявайки се, че справедливото и равнопоставено третиране на инвестициите е желателно за поддържането на стабилна рамка за инвестиции и максимално ефективно използване на икономическите ресурси,
се договориха за следното:

Член 1

Определения

За целите на този договор:

1. Понятието „инвестиция“ означава всякакъв вид вложение на инвеститор от едната договаряща страна на територията на другата договаряща страна в съответствие със законодателството на договарящата страна, на чиято територия е направена инвестицията, и включва по-специално, но не изключително:

а) движимо и недвижимо имущество, както и ограничени вещни права върху недвижими имоти, като ипотечи, залози, плодopolзване и подобни права;

б) акции, дялове, облигации и други форми на участие в дружества;

в) свързани с инвестиция парични вземания или искове за изпълнение, които имат икономическа стойност;

г) права на интелектуална собственост, такива като определените в многостранните договори, сключени под егидата на Световната организация по интелектуална собственост, доколкото договарящите страни са страни по тях, включващи, но не ограничаващи се до авторски и сродните им права, права на индустриална собственост, търговски марки, патенти, промишлени дизайни и технологични процеси, права върху растителни видове, ноу-хау, търговски наименования, търговски тайни и гуд-уил;

д) всяко право, предоставено по силата на закон, договор или административен акт на компетентен държавен орган, включително концесии за търсене, обработване, извличане или експлоатация на природни ресурси.

Инвестицията включва и увеличението на стойността на вложението по точки от „а“ до „д“.

Всяка промяна във формата, в която вложенията са инвестирани или реинвестирани, не засяга техния характер на инвестиция, при условие че тази промяна е в съответствие със законодателството на договарящата страна, на чиято територия е била извършена инвестицията.

2. Понятието „приходи“ означава сумите, законно получени от инвестиция, и включва по-специално, но не изключително печалби, дивиденди, лихви, печалби от продажба на капитал-ловни активи, роялти, такси от патенти, лицензии и други такси.

3. Понятието „инвеститор“ означава:

а) всяко физическо лице, което е гражданин на една от договарящите страни и извършва инвестиция на територията на другата договаряща страна;

б) всяко юридическо лице, включително компания, асоциация или друга организация, обособена, учредена или по друг начин надлежно регистрирана съгласно законите на една от договарящите страни, със седалище и действителна стопанска дейност на нейната територия и извършваща инвестиция на територията на другата договаряща страна.

4. Понятието „територия“ означава:

а) по отношение на Република България: държавната територия на Република България, включително териториалното море, както и континенталния шелф и изключителната икономическа зона, върху които Република България упражнява суверенни права или юрисдикция в съответствие с международното право;

б) по отношение на Хашемитското кралство Йордания: територията на Хашемитското кралство Йордания, както и крайбрежните области, съседни на външната граница на териториалното море, включително морското дъно и подпочвения пласт, върху които Хашемитското кралство Йордания упражнява суверенни права и юрисдикция в съответствие с международното право.

Член 2

Насърчаване и защита на инвестициите

1. Всяка договаряща страна насърчава и защитава на своята територия инвестициите на инвеститори от другата договаряща страна и допуска такива инвестиции в съответствие със своето законодателство, като им предоставя справедливо и безпристрастно третиране и защита.

2. В случай на реинвестиране на приходите от инвестицията тези реинвестиции и приходите от тях се ползват от същата защита, както и първоначалната инвестиция.

Член 3

Третиране на инвестициите и инвеститорите

1. Всяка договаряща страна предоставя на своята територия по отношение на инвестициите и приходите от тях на инвеститори от другата договаряща страна третиране не по-малко благоприятно от това, предоставено на инвестициите и приходите от тях на собствените ѝ инвеститори или на инвеститорите на която и да е трета държава, в зависимост от това, кое е по-благоприятно.

2. Всяка договаряща страна в рамките на своята територия предоставя на инвеститорите на другата договаряща страна по отношение на разширяването, управлението, оперирането, поддържането, използването, притежаването и разпоредването с техните инвестиции третиране не по-малко благоприятно от това, предоставено на собствените ѝ инвеститори или на инвеститорите на която и да е трета държава, в зависимост от това, кое е по-благоприятно за тези инвеститори.

3. Разпоредбите на ал. 1 и 2 на този член не се тълкуват като задължаващи всяка от договарящите страни да предоставя на инвеститорите и техните инвестиции на другата договаряща страна настоящата или бъдещата полза от каквото и да било предимство или привилегия, които могат да бъдат предоставени от първата договаряща страна на инвеститори и техните инвестиции на трета държава по силата на:

а) участие във или асоцииране към съществуващ или бъдещ митнически съюз, зона за свободна търговия, икономическа общност, многостранно споразумение за инвестициите или подобна международна институция, както и други международни договори, водещи до такива съюзи и други форми на икономическо сътрудничество, или

б) всякакво многостранно или двустранно споразумение или договореност, отнасящи се изцяло или преимуществено до данъчното облагане.

4. Всяка от договарящите страни си запазва правото да прави или поддържа в съответствие със своето законодателство изключения от националния режим на третиране, предоставен съгласно ал. 1 и 2 на този член. Всяко ново изключение обаче се прилага само по отношение на инвестициите, направени след влизането в сила на това изключение.

5. Ако разпоредбите на вътрешното законодателство на която и да е от договарящите страни или задължения по силата на настоящи или бъдещи международни споразумения, приложими между договарящите страни, или други международни договори, по които те са страни, съдържат разпоредби, било то общи или специални, предоставящи на инвестициите на инвеститори от другата договаряща страна третиране, по-благоприятно от предвиденото в този договор, такива разпоредби ще имат предимство пред този договор до степента, до която са по-благоприятни.

Член 4

Обезщетение за загуби

1. На инвеститорите на едната договаряща страна, чиито инвестиции претърпят загуби на територията на другата договаряща страна, дължащи се на война, друг въоръжен конфликт, извънредно положение или други подобни събития, се предоставя по отношение на възстановяване, обезщетение, компенсация или друго уреждане третиране не по-малко благоприятно от това, предоставено на собствените инвеститори или на инвеститори на която и да е трета държава, в зависимост от това, кое е по-благоприятно.

2. Без ущърб на посоченото в ал. 1 на този член на инвеститори на една от договарящите страни, които в резултат на някое от събитията, посочени в същата алинея, претърпят вреда или загуба на територията на другата договаряща страна, дължащи се на:

а) реквизиране на част или цялото им имущество от нейните въоръжени сили или власти,

б) разрушаване на част или на цялото им имущество от нейните въоръжени сили или власти, което не е било причинено от военна операция или не се е изисквало от необходимостта на ситуацията, се предоставя незабавно възстановяване или справедливо и адекватно обезщетение за вредата или загубата, получена по време на периода на реквизиране като резултат от разрушаването на тяхното

имущество. Произтичащите плащания са свободно преводими без забавяне в свободно конвертируема валута.

Член 5

Отчуждаване и обезщетение

1. Инвестициите на инвеститори на едната договаряща страна не могат да бъдат национализирани, отчуждавани или подлагани на мерки, имащи ефекта на национализация или отчуждаване (по-нататък наричани „отчуждаване“) на територията на другата договаряща страна освен:

- а) за цел, която е в обществен интерес;
- б) на недискриминационна основа;
- в) съгласно надлежния законов ред, и
- г) срещу незабавно, адекватно и ефективно обезщетение.

2. Такова обезщетение възлиза на пазарната стойност на отчуждената инвестиция, непосредствено преди отчуждаването или преди предстоящото отчуждаване да е станало обществено известно, в зависимост от това, кое от тях е настъпило по-рано, изплаща се без забавяне и включва лихва, равняваща се на 6-месечен либор по котировките на валутата, в която е била извършена инвестицията, от момента на отчуждаването до датата на действителното плащане.

3. Инвеститор от някоя от договарящите страни, който твърди, че цялата или част от неговата инвестиция е отчуждена, има право на незабавно преразглеждане от съответните съдебни или административни органи на другата договаряща страна, които да установят дали е настъпило такова отчуждаване и в случаите на такова, дали това отчуждаване и обезщетението за него съответстват на принципите на международното право.

Член 6

Преводи

1. Всяка договаряща страна предоставя на инвеститорите на другата договаряща страна след изпълнението на всички техни данъчни или други фискални по рода си задължения съгласно действащото законодателство на приемащата договаряща страна правото на свободен превод на:

- а) първоначален капитал и допълнителни суми, предназначени за поддържане или увеличаване на инвестицията;
- б) доходи от инвестицията;
- в) приходите, получени от общата или частичната продажба или ликвидация на инвестицията;
- г) плащанията, направени по силата на договор, включително изплащането на заеми;
- д) обезщетението, платимо по силата на чл. 4 и 5 (т.е. обезщетение за загуби и обезщетение за отчуждаване), и плащанията, възникнали във връзка с инвестиционен спор;
- е) възнагражденията, получени от граждани на другата договаряща страна във връзка с инвестиция.

2. Преводите, посочени в ал. 1, се извършват без забава, в свободно конвертируема валута, по пазарния валутен курс в деня на превода по отношение на спот сделките във валутата, която ще бъде превеждана.

3. На всички преводи, предмет на уреждане в този член, се предоставя в съответствие със законодателството на всяка от договарящите страни третиране не по-малко благоприятно от това, предоставено на преводите, направени от инвеститори на която и да е трета държава.

Член 7

Влизане, пребиваване и наемане на чужденци

1. В съответствие със законодателството си, третиращо влизането, пребиваването и наемането на чужденци, всяка договаряща страна разрешава влизането и оставането на своята територия на граждани на другата договаряща страна за целите на установяването, разработването, управлението и контрола във връзка с инвестицията, по която те или дружество от другата договаряща страна, което ги наема, са вложили или са в процес на влагане на значителен капитал или други ресурси.

2. Всяка договаряща страна позволява на инвеститорите да наемат управленски персонал по техен избор без оглед на неговата националност.

Член 8

Суброгация

Ако договаряща страна или определена от нея агенция извърши плащане на някой от своите собствени инвеститори по силата на гаранция или договор за застраховка, дадени във връзка с инвестиция на територията на другата договаряща страна, последната договаряща страна признава прехвърлянето на право или иск, принадлежащо на такъв инвеститор, върху първата договаряща страна или определената от нея агенция, както и правото на първата договаряща страна или определената от нея агенция да упражнява по силата на суброгация всяко такова право или иск до размер, непревишаващ правото на праводателя си.

Член 9

Консултации

Всяка договаряща страна може да поиска от другата договаряща страна да сложат началото на консултации по всички въпроси, свързани с тълкуването или приложението на този договор. Мястото и времето за провеждане на такива консултации се договарят по дипломатически път.

Член 10

Разрешаване на спорове между договаряща страна и инвеститор на другата договаряща страна

1. Всеки спор, който може да възникне между инвеститор на едната от договарящите страни и другата договаряща страна, отнасящ се до инвестиция на този инвеститор на територията на последната договаряща страна, се разрешава, доколкото това е възможно, по приятелски начин чрез преговори.

2. В случай че такъв спор не може да бъде разрешен в рамките на 6 месеца от датата, на която някоя от страните по спора е поискала уреждане чрез преговори, засегнатият инвеститор може да отнесе спора за решаване пред някоя от следните институции:

а) компетентния съд на договарящата страна, на чиято територия е била извършена инвестицията; или

б) арбитражен съд ад-хок, който ще бъде съставян съгласно Арбитражните правила на Комисията на Организацията на обединените нации по международно търговско право (UNCITRAL); или

в) Международния център за разрешаване на инвестиционни спорове (ICSID), създаден по силата на Конвенцията за уреждане на инвестиционни спорове между държави и граждани на други държави, подписана във Вашингтон на 18 март 1965 г., в случай че и двете договарящи страни са страни по тази конвенция.

3. За целите на този член инвестиционният спор се дефинира като спор, който включва:

а) тълкуването или прилагането на инвестиционен договор между едната договаряща страна и инвеститор на другата договаряща страна;

б) тълкуването или прилагането на разрешение за инвестиция, дадено на такъв инвеститор от компетентния орган за чуждестранни инвестиции на договарящата страна;

в) заявено нарушаване на някое право, предоставено или създадено въз основа на този договор по отношение на инвестиция.

4. Арбитражният съд взема решението си въз основа на националното законодателство на договарящата страна — страна по спора, въз основа на разпоредбите на този договор, както и на общоприетите принципи и норми на международното право.

5. Решението на арбитражния съд е окончателно и задължително за двете страни по спора и се привежда в изпълнение съгласно вътрешното право на засегнатата договаряща страна.

6. На нито един стадий от арбитражните процедури или от привеждането в изпълнение на решението договарящата страна, която е страна по спора, няма да повдига възражение, че инвеститорът, който е другата страна по спора, е получил по силата на договор за застраховка пълно или частично обезщетение за претърпени от него загуби.

Член 11

Разрешаване на спорове между договарящите страни

1. Всеки спор между договарящите страни относно тълкуването или приложението на разпоредбите на този договор се урежда, доколкото това е възможно, по приятелски начин чрез преговори.

2. В случай, че такъв спор между договарящите страни не бъде разрешен съгласно ал. 1 на този член в рамките на период от 6 месеца след като бъдат поискани преговори, той се отнася по писмено искане на някоя от договарящите страни за разрешаване пред арбитражен съд.

3. Такъв арбитражен съд се съставя за всеки отделен случай по следния начин: в рамките на 3 месеца от получаването на молба за арбитраж всяка от договарящите страни назначава по един член на арбитражния съд. След това тези двама членове избират гражданин на трета държава, поддържаща дипломатически отношения с всяка от договарящите страни, който по одобрение на двете договарящи страни се назначава за председател на арбитражния съд. Председателят се назначава в рамките на 2 месеца от датата на назначаване на другите двама членове.

4. Ако в сроковете, определени в ал. 3 на този член, не бъдат извършени необходимите назначения, всяка от договарящите страни при липса на друго споразумение може да покани председателя на Международния съд да извърши необходимите назначения. Ако председателят е гражданин на някоя от договарящите страни или ако е възпрепятстван по някакъв друг начин да изпълни споменатата функция, подпредседателят ще бъде поканен да извърши необходимите назначения. Ако подпредседателят е гражданин на някоя от договарящите страни или също е възпрепятстван да изпълни указа-натата функция, следващият по старшинство член на

Международния съд, който не е гражданин на някоя от договарящите страни, ще бъде поканен да извърши необходимите назначения.

5. Арбитражният съд постановява решението си въз основа на разпоредбите на този договор, както и въз основа на общоприетите принципи и норми на международното право. Съдът определя своя собствена процедура.

6. Арбитражният съд постановява решението си с мнозинство на гласовете. Това решение е окончателно и задължително за двете договарящи страни.

7. Всяка договаряща страна поема разходите за своя член на съда и за своето представяне в арбитражния процес. Разходите за председателя и останалите разходи се поемат от договарящите страни поравно.

Член 12

Мерки, които не се изключват с договора

Този договор не възпрепятства договарящата страна в прилагането на мерки, необходими за поддържането на обществения ред, изпълнението на задължения във връзка с поддържането или възстановяването на международния мир или сигурност, или защитата на своите интереси за сигурност.

Член 13

Приложение

Този договор се прилага за всички инвестиции, извършени на територията на всяка от договарящите страни в съответствие с нейното законодателство от инвеститори на другата договаряща страна. Договорът обаче не се прилага по отношение на спор, възникнал преди влизането му в сила.

Член 14

Влизане в сила, продължителност и прекратяване на договора

1. Този договор влиза в сила на тридесетия ден от датата на получаването на нотите, с които договарящите страни взаимно се уведомяват, че са изпълнени изискванията на националните им законодателства за влизането в сила на договора.

2. Този договор остава в сила за период от 5 години. След това неговата валидност се продължава автоматично за всеки следващ период от 2 години до момента, в който някоя от договарящите страни уведоми писмено другата договаряща страна за своето намерение да прекрати договора. Такова писмено уведомление следва да бъде направено поне 12 месеца преди изтичането на първия или удължения период.

3. Ию отношението на инвестициите, извършени преди датата, на която уведомлението за прекратяване на този договор влезе в сила, разпоредбите на членове от 1 до 13 остават в сила за понататъшен период от пет години от датата на уведомлението, посочено в ал. 2 на този член.

В уверение на което долуподписаните, надлежно упълномощени за това от съответните правителства, подписаха този договор.

Съставен в два екземпляра в гр. Аман на 7 август 2002 г. на български, арабски и английски език, като всички текстове имат еднаква сила. В случай на различия при тълкуването предимство има текстът на английски език.

За правителството
на Република
България:
Милен Керемедчиев,
заместник-министър
на икономиката

За правителството
на Хашемитско
кралство Йордания:
Салахедин Ал-Башир,
министър на индус-
трията и търговията